

- **g**, срв. **mang-lo** от **mangav** (искам);
- **k**, срв. **muk-lo** от **mukav** (оставям);
- **kh**, срв. **dikh-lo** от **dikhav** (виждам);
- **m**, срв. **kam-lo** от **kamav** (обичам);
- **s**, срв. **res-lo** от **resav** (пристигам, готов съм);
- **š**, срв. **beš-lo** от **bešav** (седя);

С **-lo** се образуват причастия от глаголни основи, окончаващи на гласна, срв. **pilo** от **piav** (пия); **xalo** от **xav** (ям); **lilo** от **lav** (взимам).

За произхода на наставките. При ромското **-do**, **-to**, и **-lo** се касае за една и съща наставка **-ta** за образуване на минали свършени причастия. Преминаването на **-t** в **-l** е познато още в пракрит. Причастия с форма на **-l** съществуват и в новониндийските сзици. Срв. миналите свършени причастия на **-olu** или **-ilu**.

Глаголните основи от чужд произход образуват причастия както следва:

на **-in** по модела на **bianav**, срв. **pišin-do** от **pišinav** (пиша);

на **-sar** по модела на **kerav**, срв. **pišisar-do** от **pišisarav**;

на **-iz** с наставка **-do**, срв. **seiz-do** от **seizava** (сея);

Причастия на -no. Наставката **-no** се явява при основи, окончаващи на гласна.

Примери:

di-no от **dav** (давам); **ru-no** от **rovav** (плача); **ušti-no** от **uštjav** (**ušti**) (ставам). В диалектите наставката **-no** често се замества от **-lo**, срв. **urjano** от **urjav** (летя) или **urjalo** от същия глагол. Наставката **-no** също може да се яви вместо **-lo** при някои глаголи, напр. срв. **lino** и **lilo** от **lav** (взимам).

По произход ромското **-no** съответства на старониндийски **-na**, прак.-**na** в минали свършени причастия.